

UZASADNIENIE

(...) S.A w W. we wniosku z dnia 1 września 2016 r. wniósł o zatwierdzenie ugody zawartej w dniu 8 czerwca 2016r. pomiędzy wnioskodawcą i E. L. przed mediatorem P. N., na podstawie której wnioskodawca wyraził zgodę na kapitalizację renty przez zapłatę jednorazowego świadczenia w kwocie 100.000 zł, a E. L. oświadczyła, że wypłata tej kwoty zaspokaja wszelkie roszczenia o zapłatę renty i zrzeka się w całości roszczeń rentowych wypłacanych w związku z wypadkiem oraz wszelkich roszczeń mających tożsamy charakter z podstawą przyznania renty.

Uczestniczka E. L. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca odpowiada wobec uczestniczki za skutki wypadku z dnia 23 grudnia 1995r. i na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie II C 184/99 wypłaca uczestniczce rentę w kwocie po 400 zł miesięcznie.

Wnioskodawca i uczestniczka zawarli w dniu 8 czerwca 2016r. przed mediatorem P. N. ugodę w związku z wnioskiem uczestniczki o zamianę renty na jednorazowe odszkodowanie w oparciu o przepis art. 447 KC.

Na mocy tej ugody wnioskodawca oświadczył, że wypłaci na rzecz uczestniczki – zamiast renty – jednorazowe odszkodowanie w kwocie 100.000 zł w terminie 14 dni od dnia zawarcia ugody, zaś uczestniczka oświadczyła, że:

- wyraża zgodę na dokonanie kapitalizacji renty przez wypłatę jednorazowego odszkodowania w kwocie 100.000 zł,
- zawarcie ugody i wypłata jednorazowego odszkodowania w tej kwocie spowoduje zaspokojenie jej wszelkich: przyszłych, obecnych, jak i przeszłych roszczeń o renty,
- zrzeka się w całości roszczeń o renty wypłacane w związku z wypadkiem z dnia 23 grudnia 1995r. oraz wszelkich roszczeń mających tożsamy charakter z podstawą przyznania renty,
- ma świadomość wygaśnięcia roszczeń o renty oraz wszelkich roszczeń mających tożsamy charakter z podstawą przyznania renty,
- przystąpiła do ugody dobrowolnie,
- posiada środki finansowe, tj. dochody z innego źródła, które pozwalają jej na zaspokojenie kosztów bieżącego utrzymania, a jednocześnie ma zapewnioną pomoc w życiu codziennym.

Ponadto, w ugodzie tej K. Ś. oświadczył, że jednorazowe odszkodowanie wynikające z umowy, celem zabezpieczenia finansowego na przyszłość, przeznaczy na realizację celu określonego we wniosku o kapitalizację renty, który wpłynął do wnioskodawcy w dniu 24 maja 2016r.

Pod ugodą widnieją podpisy przedstawiciela wnioskodawcy oraz uczestniczki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 183¹⁴ KPC, jeżeli zawarto ugodę przed mediatorem, sąd na wniosek strony niezwłocznie przeprowadza postępowanie co do zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem (§ 1). Jeżeli uгода podlega wykonaniu w drodze egzekucji, sąd zatwierdza ją przez nadanie klauzuli wykonalności, a w przeciwnym przypadku sąd zatwierdza ugodę postanowieniem na posiedzeniu niejawnym (§ 2). Sąd odmawia nadania klauzuli wykonalności albo zatwierdzenia

ugody w całości lub części, jeżeli ugoda jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a także gdy jest niezrozumiała lub zawiera sprzeczności (§ 3).

Przedmiotem ugody zawartej między stronami jest świadczenie pieniężne, zatem ugoda taka podlega wykonaniu w drodze egzekucji.

W tej sytuacji, zatwierdzenie ugody następuje przez nadanie ugodzie przez sąd klauzuli wykonalności.

Postępowanie klauzulowe ma tu szerszy zakres niż w razie nadawania klauzuli wykonalności orzeczeniu sądowemu. Sąd nie może ograniczyć się tylko do zbadania, czy ugoda zawarta przed mediatorem rzeczywiście została zawarta i czy nadaje się do egzekucji, ale dodatkowo musi ocenić, czy może być ona zatwierdzona w świetle przesłanek wymienionych w art. 183¹⁴ § 3 KPC. Postępowanie klauzulowe jest zatem połączone z merytoryczną oceną ugody.

Skoro nie ma wątpliwości, że ugoda przed mediatorem została rzeczywiście zawarta między stronami i nadaje się na do egzekucji, to należało ocenić, czy może być ona zatwierdzona w świetle przesłanek, o których mowa w art. 183¹⁴ § 3 KPC.

W pierwszej kolejności zatem, Sąd musiał zbadać, czy ugoda jest zgodna z prawem, a to wymagało oceny, czy zachodzą podstawy do przyznania uczestniczce jednorazowego odszkodowania zamiast renty w świetle art. 447 KC.

Zgodnie z tym przepisem, można przyznać poszkodowanemu na jego żądanie zamiast renty lub jej części odszkodowanie jednorazowe „z ważnych powodów”.

Uwzględnienie zatem żądania poszkodowanego w tym zakresie zależy od zaistnienia ustawowej przesłanki w postaci ważnych powodów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 15 grudnia 2009r., I ACa 848/09, Lex nr 628221).

Analizując treść ugody zawartej między stronami, nie sposób ocenić, jakie powody wystąpiły po stronie uczestniczki, które miałyby uzasadnić przyznanie jej jednorazowego odszkodowania zamiast renty, a tym samym nie można ocenić, czy są to „ważne powody” w rozumieniu art. 447 KC.

Okoliczności powyższe prowadzą do wniosku, że ugoda zawarta między stronami jest sprzeczna z prawem, a mianowicie sprzeczna jest z art. 447 KC.

Poza tym, ugoda zawarta między stronami jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, gdyż narusza usprawiedliwiony interes uczestniczki, co oznacza, że narusza ona zasadę lojalności i uczciwości ubezpieczyciela wobec uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

O powyższej sprzeczności świadczy następująca okoliczność: uczestniczka zrzekła się nie tylko roszczeń o renty, co jest zrozumiałe przy zamianie renty na jednorazowe odszkodowanie, ale również „wszelkich” innych roszczeń wynikających z wypadku, co wykracza w sposób nieuzasadniony poza przedmiot ugody.

Niezależnie od powyższego, ugoda jest niezrozumiała, zważywszy że oświadczenie o przyznaniu jednorazowego odszkodowania na realizację celu określonego we wniosku o kapitalizację renty, złożyła nie uczestniczka, czyli strona ugody, a osoba trzecia – K. Ś..

Z tych wszystkich względów, Sąd na podstawie art. 183¹⁴ § 3 KPC odmówił nadania ugodzie klauzuli wykonalności.

Z/

Doręczyć odpis postanowienia z uzasadnieniem pełnomocnikowi wnioskodawcy.